

ת"פ 52337/07/18 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד פארוק בן מוסא אבו מוסא

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ד סיוון תשע"ט
27 יוני 2019

ת"פ 52337-07-18 מדינת ישראל נ' אבו מוסא

תיק חיצוני: 4704/18

לפני כב' השופט רון סולקין

המאשימה

מדינת ישראל - פמ"ד

נגד

פארוק בן מוסא אבו מוסא ע"י ב"כ עו"ד נטלי אוטן

הנאשם

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירה של החזקת נשק חם שלא כדין, בניגוד לסעיף 144 (א) רישא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן כא/1, בהן הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון, נתפס, בתאריך 15.07.18, בביתו בעיר רהט, מחזיק נשק חם מסוג תת מקלע מאולתר, בחדרו, מוסלק מתחת למיטה.

עוד צוין בכתב האישום, כי הנשק הגיע לידי הנאשם כעשרה ימים לפני המועד בו נתפס והחזיק בו בעבור אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה.

בין הצדדים נקשר הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום. ההסדר לא כלל הסכמות ענשיות.

במסגרת ההסדר אף סוכם, כי בטיעוניהם, לא יחרגו הצדדים מהעובדות שבכתב האישום המתוקן (ראו הודעה על הסדר טיעון - ת/1, סעיף 3).

ראיות לעונש

מי מהצדדים לא הגיש ראיות בכתב לעניין העונש.

ההגנה השמיעה, לעניין העונש, את אבי הנאשם, כעד אופי מטעמו. האב סיפר זאת כי הוא כבן 50 שנה ואינו עובד. בעבר, עבד כמורה. האב מסר, כי בנו כבר שנה במעצר בית, אינו ילד בעייתי, עוזר בבית, ומעוניין להתחתן ולהקים משפחה.

בחקירתו הנגדית, מסר, כי לא היה מודע להחזקת הנשק בביתו.

בחקירתו החוזרת, בתשובה לשאלה מדריכה, מסר, כי בנו סיפר שמצא את הנשק וכי אמר לו, שרצה להחזירו למשטרה.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

לבקשת ההגנה, הופנה הנאשם לשירות המבחן למבוגרים.

בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים המפרטים את נסיבותיו האישיות.

הנאשם כבן 23, אינו נשוי.

טרם מעצרו עבד במשחתת עופות. סיים 12 שנות לימוד ואף הכשרה מקצועית בתחום המסגרות. תקופה מסוימת, אף עבד כמסגר.

הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית ויציבה. הנאשם תיאר את הקשר עם משפחתו כמיטיב.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם ממוקד במחירים האישיים אשר משלם, בגין הסתבכותו ואינו פנוי לתהליכי חשיבה מעמיקים.

עוד התרשם שירות המבחן, כי הנאשם מתקשה לקיים שיח פתוח.

הנאשם מתקשה לבחון את בחירותיו בחיים או לקיים תהליך של ביקורת עצמית.

שירות המבחן התרשם מגורמי סיכון להתנהגות מרצה, העלולה להובילו להסתבכות בעבירות.

במסגרת הערכת שירות המבחן, השתלב הנאשם בקבוצה טיפולית ועבר סדנת הכנה והכוונה לטיפול.

גם במהלך הסדנא הטיפולית, התקשה הנאשם לקיים תהליך של התבוננות פנימית או ביקורת עצמית ושירות המבחן התרשם, כי הצער והחרטה שמביע, נובעים מהמחירים שמשלם בהליך המשפטי.

בסיום התסקיר, המליץ שירות המבחן להמשיך שילובו של הנאשם בהליך טיפולי, תחת צו מבחן למשך שנה וכן להשית עליו עונש מאסר בפועל, שירוצה בדרך של עבודות שירות וכן עונש מאסר מותנה.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טענותיה לעונש בכתב (ת/2).

התביעה הדגישה פוטנציאל הסיכון וההרס הרב הטמון בעבירה, הן בפעילות עבריינית והן בפעילות אידיאולוגית.

התביעה טענה, כי מגמת הפסיקה היא להחמיר בענישה.

בהתאם להנחיית פרקליט המדינה, טענה התביעה למתחם ענישה, אשר ינוע, בין שנתיים ועד 4 שנות מאסר בפועל, בגין החזקת נשק אוטומטית, מסוג תת מקלע.

במאמר מוסגר, יצוין כי בפסקה שלאחר סעיף 10 (ח) לטיעוני המאשימה, נטען, בדבר פסקי דין, בהם נגזרו עונשים ממוצעים ברף של 15 חושי מאסר בפועל, בגין אחזקת נשק, אך במהלך הטיעונים על-פה הבהירה התובעת המלומדה, כי פסקה זו אינה נוגעת למקרה דנן, אלא למקרים אחרים (אכן, אותה פסקה מתייחסת להחזקת אקדח) וכי עתירת התביעה היא למתחם, כפי שפורט לעיל וכפי שעולה מהנחיית פרקליט המדינה.

התביעה טענה, כי לאחרונה המדובר ב"מכת אזור ממשית", של החזקת נשק חם, וגם בשל כך יש להחמיר בענישה.

במסגרת המתחם, עותרת התביעה, לעונש שהוא "מעל חלקו התחתון של המתחם", אך לא ברצפת המתחם. זאת, בין היתר, לאור התרשמות שירות המבחן בנוגע לסיכון הנובע מהנאשם לעתיד.

עוד עותרת המדינה להשית על הנאשם עונש מאסר צופה פני עתיד וכן קנס משמעותי.

ההגנה, הכבירה מילים בנוגע לנסיבותיו האישיות של הנאשם ושל משפחתו, אשר, לטענתה, היא משפחה טובה

ונורמטיבית, כאשר חלק מבניה שירתו בצה"ל. יצוין, כי לא הוגשו ראיות כלשהן בנוגע למצבה של המשפחה.

ההגנה טענה, כי בהיות הנשק שהחזיק הנאשם נשק מאולתר- המדובר בעבירה בנסיבות קלות יותר, ממקרים אחרים. גם בנוגע לכך - לא הפנתה ההגנה לראיה כלשהי.

ההגנה טענה, בנוגע לאופן בו הגיע הנשק לידי הנאשם וכן כוונתו להשיב הנשק למשטרה. התביעה הסתייגה מטעמה זו ובצדק, שכן הדבר אינו עולה עם עובדות כתב האישום המתוקן והצדדים אף סיכמו, במסגרת הסדר הטיעון, כי בטיעוניהם לא יחרגו מעובדות כתב האישום.

ההגנה טענה בנוגע לאפיק השיקומי ועתרה, כי בית המשפט יאמץ המלצת שירות המבחן.

בדברו האחרון, הביע הנאשם צערו ומסר, כי עשה טעות וכי לא יצא לו מזה דבר, "רק כאב ראש". הנאשם ביקש ל"השתחרר מהתיק הזה ולהתפרנס".

דין והכרעה

אין צורך להכביר מילים על פוטנציאל הסיכון הנובע מהחזקת נשק חם קטלני, שלא כדין.

כלי הנשק עלול למצוא דרכו לפעילות שלילית, אם פלילית ואם נגד בטחון המדינה.

החזקת נשק על ידי מי שלא נבדק, לא נמצא מתאים ולא הוכשר לכך, בתנאים שאינם מבטיחים בידודו של הנשק מהסביבה (כיום מי שמחזיק נשק ברישיון נדרש לאפסנו בכספת מאובטחת, מאחורי שני מנעולים), עלולה להביא לסיכון שלום הציבור, גם אם אין ראיות שהוחזק לצורך פעילות שלילית, כמפורט לעיל.

בנוסף, החזקת נשק כאמור עלולה להביא לפגיעה בשלטון החוק ובנושאי שלטון החוק, המבצעים את תפקידם.

בפסק הדין ע.פ. 3288/14 **מדינת ישראל נ' קריספל** (פורסם במאגרים), נאמר:

בשל פוטנציאל ההרס הטמון בכלי נשק, הכולל גם אפשרות לפגיעה עיוורת באנשים מן הישוב, מתפקידו של בית המשפט להרתיע אף מפני עבירת החזקת נשק שלא כדין. זאת, כדי לבלום את שרשרת העבירות בשלב ראשוני.

בפסק הדין ע.פ. 4945/13 **סלימאן, נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), נאמר:

עמוד 4

... התגלגלותם של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלולה להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פלייליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של ולאילו תוצאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדיון, גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוע של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד.

[ההדגשה אינה במקור].

בשורה של פסקי דין נקבע, כי חומרת הסיכון הנשקף מעבירות אלה, מחייבת השתת עונשי מאסר בפועל בגין עבירות אלה וזאת גם כאשר המדובר, לכאורה, במי שמנהל אורח חיים נורמטיבי ואין לחובתו הרשעות קודמות. ראו רע"פ 2718/04 **אבו דאחל נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

יוער כי הסכנה הטמונה בעבירה החמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה. בבוא בית המשפט לשקול את הענישה בעבירות מסוג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות, על פני הנסיבות האישיות של העבריין.

עוד ראו ע.פ. 5220/09 **עוואודה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

אשר על כן משכבר נקבע הכלל לפיו ככלל יש לאסור את המבצעים עבירה זו, גם אם מדובר בעבירה ראשונה, מאחורי סורג ובריח, ואילו אורך התקופה כלול בנסיבות הספציפיות של העושה והמעשה.

[ההדגשה אינה במקור].

אשר למתחם הענישה, בפסק הדין עפ"ג 23419-01-17 **מדינת ישראל נ' זניד ואח'** (פורסם במאגרים), נדון ערעור המדינה בעניינם של שני משיבים, האחד - נתפס מחזיק אקדח בקוטר 9 מ"מ ביחד עם מחסנית ובה 17 כדורים; וכן רובה סער מאולתר דמוי M16 עם מחסנית ובה 28 כדורים; השני - נתפס מחזיק בשני אקדחים, גם כן בצירוף תחמושת. בית משפט קמא קבע מתחם ענישה שינוע בין 13 עד 30 חדשי מאסר בפועל בנוגע למשיב שהחזיק את שני האקדחים ומתחם שינוע בין 16 עד 36 חדשי מאסר בפועל בנוגע למשיב שהחזיק אקדח ורובה סער מאולתר.

ערעור המדינה התקבל בהסכמת הצדדים, תוך שהוחמרו עונשי המאסר שהושתו על המשיבים ל-26 ו-31 חדשי מאסר בפועל (בהתאמה). בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים, אף מצא לציין, כי המתחמים שנקבעו על ידי בית משפט השלום נמוכים יתר על המידה.

בעקבות החלטת בית המשפט המחוזי בערעור זה, במקרה נוסף שנדון בסמוך לאחר מכן, קבע בית משפט השלום מתחם ענישה שינוע בין 13 עד 36 חדשי מאסר בפועל בגין החזקת כלי נשק מאולתר אחד מסוג תת מקלע בצירוף

מחסנית ובה 10 כדורים. ראו ת.פ. 7544-11-16 **מדינת ישראל נ' אלאסד** (פורסם במאגרים). באותו מקרה, הושת על הנאשם, בעל עבר פלילי שאינו מכביד, עונש מאסר בפועל בן 21 חדשים. ערעור שהוגש על גזר הדין - נדחה; ואף נקבע על ידי בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, כי העונש עומד במתחם ענישה ראוי. ראו עפ"ג 22885-05-17 **אלאסד נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים).

בפסק הדין ע.פ. 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (פורסם במאגרים), אושר מתחם ענישה שינוע בין שנה ועד שלוש שנות מאסר, בגין החזקת כלי נשק בודד מסוג קרל גוסטב וכן מחסנית וכדורים. אף באותו מקרה, המדובר היה בצעיר, אשר ניהל אורח חיים נורמטיבי, כולל לימודים אקדמאיים בפקולטה לאדריכלות, ללא עבר פלילי. גם באותו מקרה, המליץ שירות המבחן להסתפק בעונש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בית המשפט העליון ציין, כי ראוי לקבוע עונשים מרתיעים בגין עבירות אלה והעמיד המתחם שם בין 12 ועד 36 חדשי מאסר בפועל. אמנם, באותו מקרה הורשע המשיב גם בעבירה חמורה יותר, של נשיאת נשק, בניגוד לסעיף 144(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

לפני כשנה ומחצה, ניתן, בבית משפט זה, גזר דין, ת.פ. 32560-12-16 **מדינת ישראל נ' אלסאריעה** (פורסם במאגרים). שם, נדון נאשם בגין עבירה של נסיון להחזקת אקדח מסוג ברטה (העבירה תוקנה לנסיון, במסגרת הסדר טעון, בשל כך שהנשק לא היה תקין), וכן תת מקלע מאולתר, כשכלי הנשק הוחזקו בביתו של הנאשם שם, לעונש מאסר בן 20 חדשים בפועל. זאת, במסגרת מתחם כולל שנע בין 18 עד 42 חדשי מאסר.

בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, דחה בית המשפט המחוזי, הרכב אב"ד כב' הנשיאה ר' יפה-כץ, ערעור ההגנה על חומרת העונש, תוך שמצא, כי חרף העדר אינדיקציה על שימוש פלילי או אחר המתוכנן בנשק, ועל אף נסיבותיו האישיות של המערער שם (צעיר ללא עבר פלילי) - הרי הנסיבות האישיות ואינטרס השיקום נדחים מפני האינטרס הציבורי של מיגור עבירות מסוג זה.

בפסק דין נוסף, שניתן לפי ימים ספורים, העמיד בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, העונש על אחזקת רובה סער בודד על 22 חדשי מאסר בפועל, כשאחת מחברי ההרכב, בדעת מיעוט, הציעה להעמידו על 28 חדשי מאסר בפועל. אכן, באותו מקרה (עפ"ג 32503-04-19 **אלקורעאן נ' מדינת ישראל**, פסק הדין מיום 12.06.19) היו נתונים לחומרה (המדובר היה בכלי נשק צה"לי תקני, שנעשה בו שימוש פלילי בעבר, ולנאשם שם גם היה עבר פלילי, אם כי לא מכביד), אך גם שם, נקבע, בבית משפט השלום, מתחם ענישה זהה ולא היה שינוי במתחם.

לאחרונה, פורסמה הנחיית פרקליט המדינה מס' 9.16 (מיום ג' אב תשע"ו - 07/08/16) בנוגע למדיניות הענישה בעבירות נשק, במסגרתה הונחתה התביעה הכללית לפעול לכיוון החמרת הענישה בעבירות אלה, לנוכח הסיכון הרב הנשקף מהן והאינטרס הציבורי במיגורן. התביעה הכללית הונחתה לדרוש מאסר בפועל לתקופה ממשית, גם כאשר המדובר בעבירה ראשונה. מבחינת מדרג החומרה, הוצבה החזקה של רובה סער או תת מקלע - ברמה אחת לפני הרמה החמורה ביותר ואילו אחזקת נשק קצר - אקדח - ברמה נמוכה יותר. לנוכח הפסיקה, שפורטה באותה הנחיה,

הונחתה התביעה הכללית לטעון למתחם שינוע בין שנתיים עד ארבע שנות מאסר בפועל בגין כל עבירה בודדת של החזקת רובה או תת מקלע; בין שנה לשלוש שנים בגין אחזקת נשק קצר מסוג אקדח; 6 חדשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, עד 6 חדשי מאסר בפועל ממש בגין אחזקת תחמושת.

הצורך בהחמרת הענישה נומק במספר הרב של העבירות, אם פליליות ואם כאלה נגד בטחון המדינה, שנעברו לאחרונה, באמצעות כלי נשק, ואף הביאו, לעיתים מזומנות, לפגיעה באזרחים בלתי מעורבים. לשם המחשה, כפי המפורט בנתונים שהובאו במסגרת ההנחיה, בשנת 2013, אירעו בישראל 563 אירועים של פיגועים פלייליים באמצעות נשק חם. זאת, מבלי לקחת בחשבון פיגועים על רקע בטחוני או עבירות שנאה.

ריבוי כתבי האישום בגין עבירות אלה בשנים האחרונות, מאשש טענת התביעה, כי העבירה הנדונה הפכה ל"מכת אזור". חלק מהגורמים לכך, הוא הנגישות הרבה לכלי נשק, ובין היתר - כלי נשק מאולתרים, כדוגמת תת המקלע שנתפס במקרה דנן, המיוצרים על ידי מדפסות תלת מימדיות או במחרטות פרטיות. המדפסות או מכונות החריטה, אשר נכון להיום מופעלות על ידי מחשב בהתאם לתכניות שהפכו נפוצות וקלות להשגה, הופכות זולות ונגישות מיום ליום. נפיצות כלי הנשק יוצרת סכנה של ממש לבטחון הציבור, כפי המימרה הידועה לפיה, כלי הנשק שהופיע במערכה הראשונה, חוזר להופיע במערכות שלאחר מכן.

הסיכון גובר כאשר המדובר בכלי נשק אוטומטי, ולעניין זה, גם כלי מאולתר - הוא כלי נשק מסוכן, שבכוחו להמית ובשנים האחרונות אירעו אינספור פיגועים פלייליים ואף בטחוניים, אשר גרמו למותם של בני אדם, באמצעות כלי נשק מסוג זה.

לאור כל האמור, מוצא בית המשפט לקבוע מתחם ענישה, בכל הנוגע לאחזקת נשק אוטומטי מסוג רובה סער או תת מקלע - בין שנה ומחצה ועד שלוש שנות מאסר בפועל.

מתחם זה נפסק, לאחרונה, במספר גזרי דין שניתנו בנסיבות דומות. ראו ת.פ. 30406-04-16 **מדינת ישראל נ' אבו עאמר**; ת.פ. 65912-01-18 **מדינת ישראל נ' אבו מדעם ואח'** (גזרי הדין פורסמו במאגרים).

אם תימשך העליה במספר כתבי האישום המוגשים בגין עבירה זו, יתכן שנכון יהיה לדון גם בהחמרה נוספת של המתחם, כפי המבוקש על ידי התביעה.

קביעת הענישה הספציפית במסגרת המתחם:

לחובת הנאשם דנן אין הרשעות קודמות.

על פי האמור בכתב האישום, החזיק בנשק לתקופה שאינה ארוכה ואף נרשם, כעובדה מוסכמת, כי החזיקו בעבור אחר. אשר לעובדה מוסכמת זו, בית המשפט אינו מוצא לה נפקות כלשהי. שכן, טובין שהם בלתי חוקיים, כגון נשק, סמים, רכוש גנוב, פעמים רבות מוחזקים על ידי מספר בני אדם או מוחזקים בעבור אדם אחר. הלא, המדובר בטובין שאין מרשם לגבי הבעלות בהם. חומרת העבירה אינה נובעת מהשאלה, מי רכש את אותו טובין - במקרה זה - הנשק הבלתי חוקי, אלא מעצם החזקתו.

ודוק: במקרה דנן הוחזק הנשק, על פי המפורט בכתב האישום המתוקן, תחת מיטתו של הנאשם - כלומר היה נגיש לשימוש מידי ובכך - יש לראות נסיבה לחומרה.

הוסף לאמור, הנשק הוחזק בבית מגורים, בו נוכחים אחרים, כולל ילדים.

אשר לעתירת ההגנה - לאמץ המלצות שירות המבחן:

כבר נאמר, לא פעם, כי שיקום איננו בגדר מילת קסם, אשר תצדיק סטיה לקולה ממתחם הענישה, בכל מקרה. התסקירים שהוגשו, אינם מלמדים על בעיה או מצוקה כלשהי אצל הנאשם, המצריכה שיקום. ההיפך הוא הנכון: הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית; התסקיר אינו מלמד על בעיות כלכליות; אין עדות להתמכרות כלשהי או למצב אישי הטעון טיפול או שיקום.

שירות המבחן אף מצא לציין, כי לאור מאפייניו של הנאשם, נשקף ממנו סיכון להתנהגות עוברת חוק לעתיד.

לאור האמור, אין בית המשפט מוצא עילה כלשהי, לחרוג ממתחם הענישה.

עם זאת, לנוכח השיקולים לקולה, וכן הפרוגנוזה החיובית בעיקרה מטעם שירות המבחן - יושת עונש על הרף הנמוך של מתחם הענישה.

כמובן, יושת על הנאשם עונש צופה פני עתיד לבל יהין להחזיק שוב בכלי נשק כלשהו, חם או קר.

כן יושת על הנאשם עיצום כספי מרתיע, בהיקף דומה לזה שהושת במקרים שהובאו לעיל, זאת בין היתר, לאור השווי הכלכלי של כלי הנשק וכחלק מתמהיל הענישה הכולל.

לאור כל האמור, גוזר בית המשפט על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס;

עמוד 8

- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום; והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לסעיף 144 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום; והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לסעיף 144 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; או עבירה בניגוד לסעיף 186 לאותו חוק;
- ד. קנס בסך 12,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-12 שיעורים שווים ורצופים החל מיום 01.09.19 ובכל 01 לחודש שלאחר מכן. לא יועבר אחד התשלומים במועד - תעמוד היתרה לפירעון מיד.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו כעת.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, כ"ד סיוון תשע"ט, 27 יוני 2019, במעמד הצדדים.